

Okuldan kitap parası istediler. Babam çıkarıp verdi.

“Sakın kaybetme parayı,” dedi.

“Tamam baba, kaybetmem,” dedim.

“Bak, tekrar söylüyorum, sakın kaybetme.”

“Tamam baba.”

Elimi cebime attım, parayı sıkıca tuttum. Okula giderken ayağıma bir kedi dolandı. Görsen nasıl güzel, simsiyah.

Sonra yanımdan hızlı bir araba geçti. Ağaçtan bir kuş uçtu. Kedi korktu, kaçtı.

Okula vardım. Öğretmen parayı isteyince elimi cebime attım.

Para...

Para...

Para yoktu.

Öğretmen, “Üzülme, yarın bulup getirirsin,” dedi.

Yarın bulup getirir miyim? Nereden bulup getiririm?

Eve dönerken yol çok uzundu.

Keşke bir şey olsa... Bir şey olsa... Bir şey olsa...

Annem kapıyı açtı. Üzgündü annem.

Babamla koridorda karşılaştık.

“Ne yaptın, verdin mi parayı?” dedi.

“Baba... Ben parayı kaybettim.”

“Ne yaptın?”

“Parayı kaybettim.”

“Ne yaptın? Ne yaptın?”

Bu beni çok korkutuyor.

Bu beni çok korkutuyor

Bu beni çok korkutuyor